

ANYKŠTA

<http://www.anyksta.lt>

LAIKRAŠTIS ANYKŠČIŲ KRAŠTO VISUOMENEI 99/9288

Iki gruodžio 15
dienos taikome
15% nuolaidą
sterilizacijoms ir
kastracijoms

BŪTINA IŠANKSTINĖ
REGISTRACIJA TEL:
+370 676 30232
MUS RASITE: DELTUVOS G. 10B,
UKMERGĖ

**Įteikta Teresės
Mikeliūnaitės
kultūros premija**

2 psl.

**Briuselyje
protestavo ir
anykštėnas**

3 psl.

**Ar „durnas“
darbas yra
vertybė?**

6 psl.

šiuipinys

Mugė. Į gruodžio 15-ąją Anykščių kultūros centre ir šalia kalėdinės eglės vyksiančią kalėdinę mugę užsiregistravo 35 prekybininkai. Anykščių turizmo ir verslo informacijos centro verslo specialistė Julija Pilkauskaitė „Anykštai“ sakė, kad mugėje bus galima nusipirkti kalėdinių papuošimų, medaus, kalėdinių patiekalų, dešros, rūkytos žuvies. Beje, niekas mugėje neprekiaus obuoliais, jų bus tik džiovintų.

Rinkimai I. Anykščių rajone savarankiškais rinkimų kampanijos dalyviais registravosi Darbo partija, LSDP, konservatoriai bei Kęstučio Tubio visuomeninis komitetas. Rinkimuose Anykščiuose dalyvaus ir „valstiečiai“ bei liberalai, tačiau šių partijų kandidatų sąrašai rinkimuose turės kitą – atstovaujamojo – darinio statusą. Iš esmės savarankiškas rinkimų dalyvis ar atstovaujamas rinkimų dalyvis rinkėjams nėra skirtumo, skiriasi tik partinė buhalterija.

Rinkimai II. Partijos ir visuomeniniai komitetai savo kandidatų į savivaldybių Tarybas sąrašus Vyriausiajai rinkimų komisijai (VRK) privalo pateikti iki gruodžio 28-osios. Dauguma rinkiminės kampanijos Anykščių rajone dalyvių dar „stumdo“ savo kandidatų sąrašus, tiesa, dėl skirtingų priežasčių: vieni neranda sąrašų lyderių, kiti – nepasidalina vietų sąrašų viršūnėse.

Sankryža. Pradėtas žiedinės sankryžos Anykščiuose, A.Vienuolio ir Troškūnų gatvių sankirtoje, įrengimo projektas. Darbus atlieka UAB „Aukštaitijos traktas“ iš Utenos, darbų pabaiga pagal sutartį numatyta 2019 m. rugsėjo mėn. Šiais metais planuojama pakloti lietaus vandens nuotekų tinklą pagrindinį vamzdyną, sumontuoti dalį apšvietimo tinklą bei pakloti dalį šaligatvio dangos.

Vairuotojas. Praėjusią savaitę policija Panevėžio rajone sustabdė UAB „Autovelda“ priklausantį autobusą. 63 metų autobusą vairavusiam panevėžiečiui nustatytas 1,74 prom. girtumas. Vairuotojas po šio įvykio buvo atleistas iš darbo.

Memorandumas su kinais pasirašytas skambant giesmei

Robertas ALEKSIEJŪNAS
robertas.a@anyksta.lt

Gruodžio 10 dieną, pirmadienį, Angelų muziejuje Anykščių rajono meras Kęstutis Tubis ir Kinijos Pengžou miesto meras Wang Fengjun pasirašė bendradarbiavimo memorandumą.

Bendradarbiavimo memorandumą pasirašė Anykščių rajono meras Kęstutis Tubis ir Kinijos Pengžou miesto meras Wang Fengjun draugiškai vienas kitam spaudė rankas.

Po memorandumo pasirašymo Anykščių ir Kinijos Pengžou vadovai apsikeitė atminimo dovanomis.

3 psl.

Garsaus verslininko bankrotas – garbės karas

Vidmantas ŠMIGELSKAS
vidmantas.s@anyksta.lt

Kelis mėnesius tęsėsi teismų procesas, kuriame buvęs UAB „Jara“ vadovas ir vienas iš savininkų Valentinas Puodžiukas siekė savo, kaip fizinio asmens, bankroto.

V.Puodžiukas teismo prašė pripažinti jį nemokiu, nes gauna labai kuklų atlyginimą, neturi jokio turto, todėl negali gražinti skolų.

„Anykštai“ V.Puodžiukas sakė, kad bankroto byla yra ne pinigų, o principo klausimas, nes jis verčiamas gražinti svetimas skolas.

Valentinas Puodžiukas teismo neįtikino, kad jis yra nemokus.

asmenukė Aiškus grožis

Matydama linijomis apkrautą Anykščių kultūros centrą, muziejų ir biblioteką prisimenu studentišką anekdotą apie aiškumą.

Sakoma, kad yra vienas požymis, pagal kurį galima atskirti universiteto absolventą nuo instituto. Universiteto absolventas, paklaustas, kiek centimetrų yra metre, sako, „manoma, kad yra 100 centimetrų“, o instituto – „metre yra 100 centimetrų“.

Panašiai Anykščiuose su grožiu.

Gražina ŠMIGELSKIENĖ

6 psl.

???

Kokią dovaną labiausiai norėtumėte rasti po kalėdine eglute?

Aidas BAŠKYS:

- Geriausia dovana – šeimos narių ir artimųjų sveikata. Ta proga savo žvaliai 98-erių metų močiutei Onai, gyvenančiai Kavarske, linkiu sveikatos, energijos bei žvalumo!

Loreta MAGYLIENĖ:

- Kai buvau maža, Kalėdas švėsdavau su seneliais. Dovanų „manijos“ nebuvo. Tik po eglute laukdavo klasės draugų palinkėjimai savo gamybos vokeliuose. Ir tai būdavo geriausios Kalėdos.

Raimondas KŪLOKAS:

- Po kalėdine eglute norėčiau rasti imbierinių sausainių. O didžiausia kada nors gauta dovana buvo prieš Kalėdas gimusi dukrytė.

Izabela KUZMICKA:

- Po kalėdine eglute norėčiau rasti daug saldumynų. Kodėl saldumynų? Nes aš juos labai mėgstu.

Pagal „Anykštos“ FB (kalba netaisyta)

Briuselyje protestavo ir anykštėnas

Į Briuselyje surengtą tarptautinę ūkininkų protesto akciją išvyko ir anykštėnas verslininkas bei ūkininkas, Lietuvos mėšinių galvijų augintojų ir gerintojų asociacijos (LMGAGA) prezidentas Vygantas Šližys.

Gruodžio 13-ąją protesto akcijoje dalyvavo Lietuvos, Latvijos, Estijos, Čekijos, Lenkijos ir Slovakijos ūkininkai. Akcija tikimasi priminti apie visų Europos Sąjungos narių lygias teises, Sąjungos šalių senbuvų pažadus suvienodinti tiesiogines vidutines išmokas ir šalių naujokių žemdirbiams. Protestas Briuselyje rengiamas Europos Vadovų Tarybai svarstant naujo ilgamečio ES biudžeto projektą 2021-2027 metams. Žemdirbiai reikalauja, kad tiesioginės išmokos siektų ES vidurkį – 266 eurus už hektarą. 2013 metais Europos Vadovų Taryboje buvo sutarta, jog 2019 metų pabaigoje Lietuvos ūkininkai gaus ne mažiau nei 196 eurus už hektarą. Šiuo metu ūki-

ninkai gauna 170 eurų, o Europos Komisijos siūlymu, 180 eurų Lietuva gaus tik 2027 metais. Lietuvai 2021–2027 metais tiesioginėms išmokoms numatoma skirti 3,344 mlrd. eurų, arba 5,8 proc. daugiau nei 2014–2020 metais, tačiau Kaimo plėtros programai numatoma skirti tik 1,214 mlrd. eurų – 26,2 proc. mažiau.

Iš Lietuvos į protesto akciją Briuselyje rengėsi apie 60 ūkininkų.

V.Šližys kelių šimtų veislinių mėšinių galvijų bandą gano Anykščių seniūnijoje nuosavoje ir nuomojamoje žemėje. Pernai jis buvo išrinktas ir vienos įtakingiausių šalies ūkininkų asociacijos - LMGAGA - prezidentu. Šios aso-

Į Briuselį Vygantas Šližys keliavo ginti visos naujosios Europos ūkininkų interesus.

ciacijos tarybos nariu yra ir Utenos rajone ūkininkaujantis iš Anykščių kilęs Mindaugas Kinderis.

-ANYKŠTA

Memorandumas su kiniais pasirašytas skambant giesmei

(Atkelta iš 1 psl.)

Į Anykščius devynių asmenų delegacija iš Kinijos Pengžou miesto atvyko dviejų dienų vizitui. Lietuvoje ši delegacija viešėjo pirmą kartą.

Svečiai iš Kinijos buvo apgyvendinti SPA Vilnius Anykščiai centre. Jus čia atlydėjo mero pavaduotojas Sigutis Oblevičius.

Memorandumo pasirašymas Angelų muziejuje buvo suplanuotas 15.20 val., tačiau kinai vėlavo apie 20 min. Skirtingai nei įprastomis dienomis, svečių garbei mieste dar nesutemus, jau prieš 15 val. buvo įjungtas gatvių apšvietimas, o šalia Anykščių kultūros centro įrengtas LED lauko ekranas transliavo pasisveikinimą kinų kalba.

Į Angelų muziejų stebėti memorandumo pasirašymo susirinko daugiausiai tik biudžetinių įstaigų specialistai ir vos keletas Anykščių rajono tarybos narių. Memorandumo pasirašymą stebėjo rajono Tarybos nariai Alfrydas Savickas, Danutė Mažvylienė, Anykščių kultūros centro direktorė Dijana Petrokaitė, muziejaus direktorius Antanas Verbickas, bibliotekos direktorius Romas Kutka, Anykščių menų centro darbuotojai.

Į Angelų muziejų iš Pengžou miesto su giesmėmis pasitiko folkloro ansamblis „Valaukis“. Šio kolektyvo moterys „Anykščių šilėlių“ giedojo ir memorandumo pasirašymo metu.

Svečiai iš Kinijos į Anykščius atvyko su lietuviškai neblogai kalbančia vertėja, Vilniuje gyvenančia kine. Pengžou miesto atstovai kalbėjo, kad su Anykščiais pasirošę bendradarbiauti bene visose srityse – nuo žemės ūkio ir turizmo iki kultūros. Kinai taip pat kvietė į Pengžou miestą Anykščių rajono savivaldybės vadovus atvykti kitais metais, demonstravo reklaminių filmų su Pengžou miesto vaizdais.

Anykščių rajono merui K.Tubiui, rodos, kvietimas dar kartą aplankyti Kiniją patiko. „Aš jau beveik suprantu kiniškai“, - juokėsi su svečiais nemažai laiko

Į memorandumo pasirašymą atėjo vos du Anykščių rajono tarybos nariai – Alfrydas Savickas (sėdi viduryje) ir Danutė Mažvylienė (sėdi už savivaldybės administracijos direktoriaus Audroniaus Gališankos).

praleidęs K.Tubis. Vizito metu oficiali kinų delegacija lankėsi UAB „Ažuozierių sodai“, Juškos ūkyje, AB „Anykščių kvarcas“. Taip pat svečiavosi Anykščių menų inkubatorijoje-menų studijoje, Anykščių baseine „Bangenis“, Anykščių L. ir S. Didžiulių viešojoje bibliotekoje, Anykščių kultūros centre. Apžiūrėjo Medžių lajų taką, Siauruko ir Arklio muziejus.

Priminsime, kad pirmieji žingsniai bendradarbiavimo link žengti 2016 metais, kai Anykščių rajono meras K.Tubis kartu su grupe Lietuvos savivaldybių asociacijos narių dalyvavo Tangšane, Hebėjaus provincijoje, organizuotame Kinijos vietos lyderių susitikime. Kelionės metu K. Tubis susitiko su LR nepaprastą ir įgaliotąją ambasadorę Kinijos Liaudies Respublikoje Ina Marčiulonyte, kuriai ir buvo išsakyti norai megzti Anykščių bendradarbiavimo ryšius su Kinija.

Šių metų liepą Anykščių rajono meras K.Tubis į Kiniją išvyko jau antrą kartą per savo kadenciją. Kartu vykti į kelionę jis pakvietė laikinąją Anykščių turizmo ir verslo informacijos centro direktorę Kristiną Beinorytę. Kinijos Pengžou mieste K.Tubis su šio miesto meru pasirašė ketinimų bendradarbiauti protokolą. Pengžou miesto meras W.Fengjun buvo pakviestas atvykti į Anykščius.

Grįžęs iš Kinijos Pengžou miesto, Anykščių rajono meras K.Tubis surengė spaudos konferenciją,

kurioje pasakojo apie tai, kokiose srityse kinai labiausiai norėtų bendradarbiauti su Anykščių rajonu. Ypatingai akcentuotas žemės ūkis, tačiau K.Tubis spaudos konferencijos metu kažkodėl atsisakė konkrečiai įvardinti, kokia žemės ūkio produkcija domina kinus.

Šių metų vasarą Anykščių rajono savivaldybėje surengtas susitikimas su Anykščių rajono ūkininkais. Jus Anykščių rajono meras K.Tubis ir laikinoji Anykščių turizmo ir verslo informacijos centro direktorė K.Beinorytė aktyviai agitavo lapkritį už savo lėšas vykti į Kinijos Pengžou miestą ir ten vykiančioje parodoje pristatyti savo produkciją. Ūkininkai gan skeptiškai įvertino bendradarbiavimo su kiniais galimybes. Į parodą Kinijoje iš jų neišvyko nei vienas.

Lapkričio mėnesio Anykščių rajono tarybos posėdyje pateiktas sprendimo projektas dėl memorandumo pasirašymo su Kinijos Pengžou miestu. Sprendimo projektui rajono Taryba pritarė vienbalsiai.

„Abi šalys sutinka skatinti turizmo, švietimo, žemės ūkio, kultūros, ekonomikos ir biomedicinos sričių bendradarbiavimą, pagrįstą pagrindiniais abipusės pagarbos, lygybės ir naudos principais, ir, naudojant abiejų viešųjų išteklių platformą, skelbti apie viena kitą“, - rašoma jau pasirašytoje bendradarbiavimo sutartyje tarp Anykščių rajono savivaldybės ir Kinijos Pengžou miestų.

savaitės citatos

Griežtai Jūs! O kaip su liginine, bažnyčia? Ir gi nepageidaujami?

Lukas PAKELTIS, liberalas, Anykščių rajono tarybos narys, apie mokytojų streikus:

„Manau, kad žmonės susidarys nuomonę, kad policininkams vieta policijoje arba pensijoje“.

Turit neginčijamą teisę streikuot. Bet gi šalta...

Leonas ALESIONKA, buvęs Anykščių rajono meras, piktinosi streikuojančių mokytojų reikalavimais:

„Man iki šios dienos negrąžina nukirptos algos, kurią Andrius Kubilius kirpo, kai Lietuvoje buvo krizė...“

Daugiau žaliųjų viršūnių Lietuvoje ir nebuvo

Monika PELDAVIČIŪTĖ, visuomeninio judėjimo „Gyvas miškas“ aktyvistė, apie ketinimus prie Kopylčios augančius medžius „įkalinti“ trinkelėse:

„Medžiai trinkelėse? Tikriausiai jokia žalioji Lietuvos viršūnė dar to nėra mačiusi“.

Aš esu toks, koks esu! Joks?

Antanas VERBICKAS, Anykščių muziejaus direktorius, apie kalėdinius miesto papuošimus:

„Taip ir miesto papuošimas – jis yra toks, koks yra“.

Šią lietuvių savybę jau seniai pastebėjo anglai, airiai, norvegai...

Dobilas KIRVELIS, profesorius, biofizikas, biokibernetikas, konferencijoje, skirtoje Stepono Kairio 140-osioms gimimo metinėms pažymėti:

„Tik durniai dirba sunkų darbą. Raskit žydą sunkumų kilnotoją, tik lietuviai tampo lėktuvus“.

Kirsti ir draskyti nereikia, užteks užrakinti paradines duris

Dainius ŽIOGELIS, socialdemokratas, Anykščių rajono tarybos narys, apie mokyklų naikinimą Anykščių rajone:

„Kirskim tada per visas mokyklas, išdraskykim viską, kas liko, ir bus ramu“.

Taip greitai vaikai neatsiranda

Jūratė KAŠINSKIENĖ, Kurklių S. Kairio pagrindinės mokyklos direktorė, apie nuo ateinančio rudens uždaromą jos vadovaujamą mokyklą:

„Atsikraustė šeimyna, atsirado du mokyklinio amžiaus vaikai. Gal dar vaikų atsiras...“

Klestinčio dvaro turtinga kolekcija

Raimondas GUOBIS

Panašu, kad atsiranda vis daugiau netradicinių muziejų, vis daugiau privačių rinkinių, atveriamų visuomenei. Viena turtingiausių, o galbūt ir pačia turtingiausia senovinės technikos kolekcija Baltijos šalyse žymus netoli Biržų įsikūręs Sodeliškio dvaras.

Jo šeimininkas, stambus ūkininkas Dalius Linkevičius ne tik sėkmingai tvarkosi žemės ūkio reikaluose, bet jau keliolika metų kaupia senąją techniką, gaivina iš užmaršties senąją lietuvių buitį, ypatingomis spalvomis čia veriasi svajonių respublikos – 1918 – 1940 m. – Lietuvos pasaulis.

Malūno girkas demonstruoja kalvis, aludaris ir viską gebantis žmogus Algis Laumė.

Toku žibintu pasišviesti galėjo ne kiekvienas.

Įkūrė senuosius laikus menančią sodybą

Buvusio kolektyvinio ūkio centre nupirkęs mechanines dirbtuves ir dar keletą pastatų, įkūrė ūkį, ėmė ūkininkauti. Sėkmingos vadovybės dėka sekėsi neblogai, šalia ūkio reikalų, išvalgiai pasirinkęs ekologinę kryptį, įrengė poilsiui skirtas pievų, medynų erdves, iškasė tvenkinių, įveisė elnių, danielių bei muflonų žvėryną.

Ėmėsi verstis kaimo turizmu, yra įrengti erdvūs namai svečiams – su konferencijų, vakarėlių salėmis, patogiais miegamaisiais. Vyksta senųjų amatų demonstravimas, darbuojasi kalvis, stalius, rūpinamasi kulinarinio paveldo pažinimu, ypač populiarūs „Grūdo kelias“ ir kitos etnografinės pažintinės programos, kurias sumanė ir veda ūkio šeimininkė Neringa Linkevičienė. Šiai sumaniai ir senovės laikais besizavinčiai moteriai, tai galimybė prisiminti vaikystėje iš senelių girdėtas istorijas, iš naujo pažinti daiktus, juos perprasti ir istorijas įdomiausias lankytojams pasakoti. Buvo pastatyta XX amžiaus pradžios dviasių menanti sodyba su dviejų galų gryčia, klėmis, ūkiniais pastatais. Palengva ėmėsi kaupti senus rakandus, aistrą pajutęs, D. Linkevičius ėmė rinkti įprastus sodietiškus įrankius ir labai retus bei brangius senosios technikos egzempliorius, kuriuos parsigabeno net iš kitų žemynų.

Garų mašinų magija

Tiesiog pribloškia savo dydžiu, aukštais, masyviais iš geležies išlietais, dantytai lankais ratais, didingais kaminiais, garų mašinomis apginkluoti amerikietiški traktoriai. Jie sveria bene po dvi tonas, yra veikiantys, per šventes ne tik važiuoja, bet dar ir kokią žemės ūkio mašiną suka. Tokių mašinų, kurios ir šimtmečiui po jų pagaminimo prabėgus vis dar veikia, Baltijos valstybėse nėra. Kad nors vieną tokią mašiną į Anykščius atgabenti, šalia garinio garvežiuko ar tiesiog prie stoties pastatyti, o per iškilmes jo „velnio pečių“ užkurti, XIX amžiaus progresą de-

monstruoti. Smagu, paveiku būtų, juo ne tik siauruką, bet ir Sodeliškio muziejų pareklamuotumėm...

Nors tokias mašinas senajame žemyne ir Anglijos saloje dar prieš antrąjį pasaulinį karą išstūmė daug patogesni dyzeliniai traktoriai, tačiau ilgokai užsitęsęs ginkluotam konfliktui ir stingant daugybės būtiniausių dalykų, taip pat degalų, vidaus degimo varikliams kai kas vėl ėmė naudoti garinius motorus – lokomobilus ir net garo sukamus traktorius. Tačiau neilgam, nes po karo greitai garo mašinos jau, matyt, amžiams tapo egzotinėmis, kolekcionierius masinančiais daikteliais.

Arkliai ir mašinos

Į vieną iš klojimų užėjęs pasiūta, tarsi Arkliaus muziejuje Niūronyse stovėčiau. Kiek čia visokių puikiausių pakinktų, vežimų, vežimaičių, karietaičių, net akys raibsta. Kuklokai kampe pastatyta juodos kai varnas spalvos, aukštais elegantiškais ratais karieta – neįtartum, kad tai didžiosios imperijos, Jungtinės Karalystės sostinės, Londono gatvėmis riedėjusi karieta. O kokios išpūdingos kuliamosios mašinos, dämpės, kurios jau taip švariai grūdus išsižadavo, kad nei arpu, nei fukteliu valyti nebereikėdavo.

Visa siena svėrimui naudotų spalvotmetalio gelsvumu švytinčių bezmėnų, čia ir lygintuvai, visokios sėtuvės, srėbtuvės, kalvė, kurioje šeimininkaujantis Algis Laumė ne tik kala, ne tik ūkiškais dalykais užsiima, bet ir alutį daro, juk ne kur kitur, bet Biržų krašte esame, o čia be alaus gyvenimas – ne gyvenimas. Vėsios, aukšta puta iš ašočio kylančio gėrimo stikline visuomet pavaišina, jei tik statinaitėje turi. Juk daro tą alų ne pardavimui, o tik pažintiniais tikslais, net ant butelių, kuriuose kartais svečiams alaus įdeda, užrašyta „Kalvio alus“ ir dar popieraičio kamputyje pažymėta: „Ne pardavimui“.

Vežimėliai vaikams, o lauke pasienyje keliose lentynose daugybė žaislinių mašinų, dauguma iš sovietmečio, iš vaikystės – iš kur jis tiek ir gavo? Ištraukiu sunkve-

žimiuką – dailus ir mielas, imu garvežiuką – puiki nuotrauka veidaknygei. Cha.

Malūno atgaivinimas ir darbai

Čia pat sodyboje ant kalnelio stūkso vėjinis malūnas, pasirodo, mums visą šeimininkų sukauptą gėrį rodantis Algis kartu su pagalbininkais jį ant šios kalvos pastatė.

Dauguma detalių buvo iš nupirkto, išardyto ir atvežto čia iš Vabalninko apylinkių, berods, iš kaimo. Kad taip kaip buvo, o gal ir geriau padaryti, reikėjo visas senovinių mechanizmų gudrybes suprasti, ypač galvą pasukti reikėję transmisijas gaminant ir montuojant. Įrenginys amerikietiško tipo, išsiskiria labai aukštais mūro pamatais, pirmuoju aukštu, nuo kurio kyla tvirtų rąstų stulpai iš visų, bene aštuonių kraštų lentomis apsiūtomis sienomis, nuo vėjų ir lietaus mechanizmus ir malūnininkus saugo. Pirmasis Lietuvoje naujai atstatytas ir veikiantis vėjinis malūnas. Mala senoviškai – paprasčiausius, pašarinius miltus, labai vertinamus sveikos mitybos mokovų, yra ir šilkiniais sytais apginkluotas piklius kokybiškesniam miltui, duonai ir net pyragui kepti tinkamam pagaminti. Egzotika tikriausia, kuomet pučia stiprokas vėjas ir sparnai girgždėdami, sukdamiesi išjudina malūno mechanizmus, zurza girkas, byra miltas. Jei vėjo nėra – įjungia elektrinį variklį. Miltų reikia, kuomet į pažintinę programą „Duonos kelias“ lankytojai suguža, reikia miltų ir ūkio reikmėms, mat esti nemenka banda karvių, yra arkliai, o prie trobos veik besiglaudžiančiame tvarte – keli avinėliai, pulkelis vištų, kanapėtas gaidys ir asilas. Šitas tai įdomiausias, bandau paglostyti, o jis savo rytietišką klasta netikėtai griebia dantinis mane už rankos. Vos grybšteli, nes rankovės medžiaga stora – žiemos metas. Teliaka nusišypsoti ir dantytam bičiuliui per nosį patapšnoti.

Prie tvarto glaudžiasi dviejų galų aukštaitiška gryčia, prie kurios durų puikuoja užrašas, kad

Unikalūs vėjinis malūnas, kurio girkas suka sparnai...

Kuliamosios mašinos jau XX amžiaus pradžioje būdavo modernios – ne tik kuldavo, bet ir puikiai išvalydavo grūdus.

čia pavyzdingo kolūkiečio namai. Nors viduje visokio gėrio dar iš tarpukario užsilikusio apstu, tarsi ir byloja, kad smetonlaikyje visi daiktai labai patvarūs bei tausojami būdavo, ilgai tarnaudavo, dešimtmečius ar šimtmečius nesu-

sidėvėdavo.

(Nukelta į 11 psl.)

**oho ŽURNALŲ
PRENUMERATOS
SEZONAS JAU PRASIDĖJO!**

WWW.ZURNALAI.LT

* arba artimiausiam pašto skyriuje

SPAUDOS,
RADIJO IR
TELEVIZIJOS
RĖMIMO
FONDAS

Ar „durnas“ darbas yra vertybė?

Vidmantas ŠMIGELSKAS
vidmantas.s@anyksta.lt

Gruodžio 13-ąją Anykščių menų inkubatoriuje vyko mokslinė konferencija „Steponui Kairiui 140“.

Pagerbti iš Užunvėžių kaimo (Kurklių sen.) kilusio Vasario 16-osios Akto signataro, inžinieriaus ir mecenato S.Kairio į Anykščius atvyko ir socialdemokratų partijos elitai. Sveikinimo kalbas sakė Juozas Olekas, Algirdas Raslanas, Julius Sabatauskas, Antanas Valionis. Vieną iš pranešimų skaitė socialdemokratas, profesorius Dobilas Kirvelis.

Vienam žymiausių anykštėnų Steponui Kairiui skirtoje mokslinėje konferencijoje dalyvavo ir būrys jaunų žmonių.

Garbūs svečiai: profesorius Dobilas Kirvelis, Julius Sabatauskas, Juozas Olekas, Antanas Valionis.

Į Vasario 16-osios Akto signataro Stepono Kairio 140-ies metų sukakčiai skirtą konferenciją atvyko ir jo brolio anūkė Birutė (pirmame plane).

Autoriaus nuotr.

Renginį moderavo LSDP Anykščių skyriaus pirmininkas Dainius Žiogelis, kuris svečiams vis primindavo, kad tikisi trumpos sveikino kalbos, tačiau konferencija vis tiek truko keletą valandų.

Didžioji dalis klausytojų auditorijos – Anykščių socialdemokratai, vyresniųjų klasių mokiniai, istorijos mokytojai. Salėje sėdėjo ir buvęs Anykščių ligoninės direktorius Dalis Vaiginas, Kurklių ir Skiemonių seniūnai Algimantas Jurkus bei Stasys Steponėnas, S.Kairio brolio anūkė Birutė, iš Užunvėžių kilęs Danielius Vitonis.

Pirmasis pranešimą skaitė istorijos mokslų daktaras, S.Kairio kraštiečių Norbertas Černiauskas. Istoriško pranešimas skirtas tarpukario Kauno vandentiekiiui ir kanalizacijai – šį projektą atliko S.Kairys. Dr.N.Černiauskas citavo S.Kairio knygą „Miesto kanalizacija“, kuri, pasak istoriko, nebuvo tik inžinerinis vadovėlis, joje mūsų kraštiečiai dėstė ir savo požiūrį į visuomenės poreikius. Pasak dr.N.Černiausko, S.Kairys buvo įsitikinęs, kad „visuotinė pažanga pasiekama, kai laimėjimai nusėda didžiojoje visuomenės dalyje“. 1920-aisiais Kaunas turėjo atvirus kanalizacijos griovius, miesto gatvės buvo grįstos netašytomis akmenimis ir padengtos arklių mėšlu, o vietoje šaligatvių buvę lentos. S.Kairys ėmėsi modernizuoti tuometinę Lietuvos sostinę. 1938 metais prie

centrinės Kauno vandentiekio sistemos buvo prijungta 2 500, o prie kanalizacijos – 1 500 namų. Beje, pasak dr.N.Černiausko, S.Kairys buvo įsitikinęs, kad tuos gyventojus, prie kurių namų atvestos vandentiekio ir kanalizacijos trasos, reikia priversti prie jų prijungti savo namus. Panašiu laiku, apie 1924-uosius, centralizuoto vandentiekio ir kanalizacijos projektai pradėti atlikti ir lenkų okupuotame Vilniuje. Tik ketvirtajame praėjusio amžiaus dešimtmetyje pradėti Šiaulių, Ukmergės, Plungės, Panevėžio, Vilkaviškio ir Alytaus vandentiekio ir kanalizacijos projektai.

Vėliau pranešimą apie S.Kairio atminimo puoselėjimą Kurklių pagrindinėje mokykloje skaičiusi buvusi šios mokyklos mokytoja, dabar muziejininkė Rasa Černiauskaitė atkreipė dėmesį, kad Kauno modernizacijai didelę įtaką turėjo ir antrasis kraštiečių – nuo Svėdasų kilęs kunigas, rašytojas Juozas Tumas-Vaižgantas, kuris tarpukario Kaune turėjo didžiulį autoritetą. Pasak R.Černiauskaitės, socialdemokratiškoms S.Kairio pažiūroms įtakos turėjo rašytojas Jonas Biliūnas. Jiedu buvę bičiuliai, S.Kairys sergantį rašytoją lankė ir Zakopaneje.

Profesorius, biofizikas, biokibernetikas D.Kirvelis savo pranešimo pradžioje atkreipė dėmesį į S.Kairio vertybes, kalbėjo, jog jeigu ne šio Nepriklausomybės Akto signataro aktyvus pasipriešinimas monarchijos idėjai, kažin ar Lietuva būtų tapusi respublika. Prof. D.Kirvelis augo Užpaliuose (Utenos rajonas), yra S.Kairio fondo pirmininkas. Didžiąją savo pranešimo dalį jis skyrė dabarties biotechnologijų plėtrai, bet savo lekciją siejo su S.Kairiu, nes Signataras buvęs didis novatorius.

„Tik „durniai“ dirba sunkų darbą. Raskit žydą sunkumų kilnotą, tik lietuviai tampo lėktuvus. Ar jau tokia didelė vertybė durnas darbas?“ – ironizavo profesorius, aiškindamas, jog nereikia bijoti, kad technologijos iš darbo rinkos vis labiau išstumia gyvus žmones. Pasak prof. D.Kirvelio, šiuolaikinėje visuomenėje formuojasi prekoriato - rizikuomenės sluoksnis. Tai tas darbuotojų sluoksnis, kuris dėl inovacijų gali būti išstumtas

Renginį moderavo Stepono Kairio gimtajame krašte gyvenantis Anykščių socialdemokratų lyderis Dainius Žiogelis.

iš darbo rinkos, o ekonomiškai stiprios valstybės svarsto projektus, kad orūs atlyginimai turi būti mokami ne tik dirbantiems, bet ir nedirbantiems žmonėms.

Politologas dr. Liutauras Gudžinskas skaitė pranešimą „Steponas Kairys ir Socialdemokratų vizija Lietuvai“. Politologas tvirtino, kad S.Kairys – buvęs vienu pagrindinių Lietuvos valstybės tėvų, kurį derėtų statyti vienoje gretoje su Jonu Basanavičiumi ir Antanu Smetona. Dr.L.Gudžinskas aiškino, kad S.Kairys buvęs nuoseklus klasikinis marksistas.

„S.Kairiui labai rūpėjo Japonija. Ji pasižymėjo maža turto nelygybe, dėl tam tikros kultūros“ – sakė politologas. Jis S.Kairį, pagal jo veiklos platumą, lygino su vokiečių genijumi Volfgangu Gete. Dr.L.Gudžinskas kalbėjo, kad 1926-1940-ųjų Lietuva turėjo tris esmines problemas – pralaimėtojų mentalitetą, vadizmo kultūrą ir tingėjimą mąstyti. Tuo tarpu, pasak jo, net po Antrojo pasaulinio karo, emigracijoje gyvenamas S.Kairys svarstė, kad net ir kare galima išvelgti privalumų, kad karas puiki galimybė apsvarstyti, kodėl taip įvyko, užuot viskuo nusivylus. Mokslininkas ir dabartiniams Lietuvos socialdemokratų lyderiams linkėjo šį S.Kairio požiūrio kampa prisitaikyti sau.

situacija

(Atkelta iš 1 psl.)

Nenori gražinti svetimų skolų

V.Puodžiuko pradelstų mokėjimų suma, kreipimosi į teismą metu, buvo 18 tūkst. 512 eurų, o bendra jo įsipareigojimų suma – 22 tūkst. 292 eurai.

2015 metų liepos 7 dieną V.Puodžiukas, norėdamas sūnui padėti plėsti verslą, iš „Bigbank“ pasiskolino 5 tūkst. 411 eurų (grąžintina suma 8 tūkst. 345 eurai), pareiškimo pateikimo dieną V.Puodžiuko skola šiai greituojų kreditų įmonei siekė 3 tūkst. 779 eurus.

Tačiau, principinis V.Puodžiuko įsipareigojimas, dėl kurio jis bandė bankrutuoti kaip fizinis asmuo – laidavimas už paskolą bankrutavusiai sūnaus įmonei UAB „Endorus“. Šią įmonę V.Puodžiuko sūnus Vaidas su partneriu valdė

Garsaus verslininko bankrotas – garbės karas

lygiomis dalimis. Įmonė iš fizinio asmens pasiskolino 30 tūkst. litų (8 tūkst.689 eurus), o V. Puodžiukas pasirašė garantinį raštą. UAB „Endorus“ bankrutavo. Anykščių rajono apylinkės teismo sprendime nurodoma, kad V.Puodžiuko sūnus Vaidas savo skolos dalį fiziniui asmeniui gražino. Liko negražinta tik Vaido Puodžiuko partnerio skolos dalis, kurią kreditorius nusprendė išsiieškoti iš paskolos laiduotojo Valentino Puodžiuko.

„Anykštai“ Valentinus Puodžiukas sakė, jog, jeigu su kreditoriumi būtų pavykę susitarti gražiuoju, jis nebūtų pradėjęs bankroto procedūrų, tačiau kreditorius rinkosi griežtą teisinį kelią per antstolius, „kapsėjo“ palūkanos ir delspinigiai. Anykštėnas kalbėjo, kad bjauriausia istorijos dalis, jog kreditorius, apie kurį kalbame, yra buvusi Vaido Puodžiuko buvusio verslo

partnerio draugė. Taigi, pora susikivirčio, o skolos gražinimas buvo „pakabintas“ ant Valentino Puodžiuko.

Teismai nepatikėjo, kad Valentinus Puodžiukas yra vargšas

Utenos apylinkės teismo Anykščių rūmų teisėja Jolanta Gasparavičienė išnaginėjusi V.Puodžiuko fizinio asmens bankroto bylą priėmė sprendimą bankroto neskelbti. V.Puodžiukas Anykščių rūmų sprendimą apskundė Panevėžio apygardos teismui, bet šis paliko galioti Anykščių rūmų sprendimą.

Teismas neanalizavo moralinių įsipareigojimų aspektų. „Nenustatė, kad pareiškėjas yra nemokus, toliau kaip nebeaktualus nesvarstytinas klausimas dėl asmens sąžiningumo, ir tuo aspektu pareiškimas

nenagrinėtinas“ – rašoma Utenos apylinkės teismo Anykščių rūmų sprendime.

Pareiškėjo sūnus Vaidas Puodžiukas yra įkūręs naują, sėkmingai dirbančią medienos apdirbimo įmonę – UAB „LTFIREWOOD“. Teismas rėmėsi rekvizitais.lt informacija, kur pateikiama, kad metinė UAB „LTFIREWOOD“ apyvarta yra nuo 5 iki 10 mln. eurų, o vidutinis darbuotojų atlyginimas – per 1500 eurų. Tuo tarpu įmonės savininko tėvui, kuris šioje įmoneje dirba vadybininku, kažkodėl mokamas trigubai mažesnis nei vidutinis įmonės darbuotojų atlyginimas.

Kalbėdamas su „Anykšta“ V.Puodžiukas ir nebandė įrodinėti, kad jis esąs vargšas. Pasak verslininko, nemaloniam teisiniui procesui jis ryžosi dėl to, kad nenorėjo likti kvailio vietoje, kuris moka svetimas skolas su palūkanomis.

Priminsime, jog V.Puodžiukas kartu su partneriais buvo sukūręs pirmąjį ir vienintelį Anykščiuose verslo koncerną UAB „Jara“. Bendrovė turėjo daugybę dukterinių ir antrinių įmonių – jų veiklos spektras buvęs nuo tortų kepimo iki žemės ūkio bendrovių valdymo. „Jaros“ prekinis ženklas beveik du dešimtmečius buvo ne mažiau žinomas kaip „Anykščių vynas“. Paskutinį dešimtmetį dalis „Jaros“ koncerno įmonių buvo parduotos, o pačiai UAB „Jara“ paskelbtas bankrotas. Anykščiuose veikiančios „Jara Jums“ parduotuvės priklauso UAB „Utenos prekyba“, o UAB „Jaros prekyba“ nebeturi nieko bendro su senaisiais „Jaros“ savininkais. Pagal viešai sklandančią versiją, „Jaros“ koncerną nugarzdino labai platūs verslininkų užmojai prekybos nekilnojamojo turto rinkoje.

spektras

Neleido. Lietuvos Apeliacinis teismas penktadienį atmetė partijos „Tvarka ir teisingumas“ skundą dėl teismo sprendimo laikinai apriboti teises į 358,9 tūkst. eurų partijos lėšų. Teisės į šias lėšas apribotos pagal baudžiamojoje byloje pateiktus kaltinimus prekyba poveikiu, turto iššvaistymu, dokumento suklastojimu ir disponavimu suklastotu dokumentu veikiant bendrininkų grupėje bei apgaulingu apskaitos tvarkymu.

Bauda. Mažmeninės prekybos tinklą „Maxima“ valdančiai bendrovei „Maxima LT“ už vartotojų klaidinimą skirta 17 tūkst. eurų bauda. Vartotojai Valstybinei vartotojų teisių apsaugos tarnybai (VVTAT) skundėsi, kad „Maximos“ parduotuvėse nepritaikomos skelbtos nuolaidos, skirtingos prekių kainos yra kainolapyje ir kasoje, be to, bendrovė kai kurių maisto produktų reklamoje klaidingai nurodė kilmės šalį, ne visoms automobilių prekėms taikė nuolaidą, pranešė tarnyba. „Maxima LT“ tai aiškino žmogišką klaidą. Tačiau, anot tarnybos, įmonė privalo tinkamai ir laiku informuoti vartotojus apie prekių kainas bei nuolaidas, nes kaina turi vieną svariausių arba net lemiamą įtaką apsisprendimui pirkti ar ne.

Sunku. Premjeras Saulius Skvernelis sako, kad jam sunku rasti naują švietimo ir mokslo ministrą, todėl kitą savaitę gali pristatyti kandidatus tik į dvi laisvas ministrų pareigas, o ne į visas tris. „Manau, kad tie procesai, kurie vyksta, tikrai, aš neslėpsiu, sudėtingas labai laukas yra dabar švietimas ir surasti tą žmogų, kuris galėtų suvienyti bendruomenę ir tęsti tas būtinas reformas, neišsigastų, nesidairyty atgal, bet suvienytų tam bendram tikslui bendruomenę, nėra labai taip paprasta“, – sakė ministras pirmininkas.

Atidaro. Lengviau atsikvėpęs Strasbūras penktadienį vėl atidarė savo populiarią kalėdinę mugę. Prancūzijos policijai nušovus užpuolimą, kuris šią savaitę ten nužudė tris žmones. Atakos, už kurią atsakomybę prisiėmė „Islamo valstybė“ (IS), vykdytojas Cherifas Chekattas (Šerifas Šekatas) buvo nukautas vėlai ketvirtadienį, po dvi dienas trukusios paieškos, policijos patruliui pastebėjus jį gatvėje tame pačiame rajone, kuriame jis buvo paskutinį kartą matytas po antradienio vakaro išpuolio.

-BNS

Klestinčio dvaro turtinga kolekcija

(Atkelta iš 5 psl.)

Automobilių planeta

Naujai pastatytuose bei įrengtuose garažuose rikiuojasi daugybė dyzelinių, dar iki antrojo Pasaulinio karo gamintų traktorių – jų čia kelios dešimtys. Grožis neišpasakytas, net akys raibsta skaitant garsių kompanijų pavadinimus ant tų visų mašinų nosių. Yra ir pažįstamų, sovietiniame kaime naudotų plieninių žirgų.

Tačiau įdomiausia dviaukščiame paviljone, kur rikiuojasi automobiliai.

Sovietiniai ir užsieniniai. Net kelios GAZ - 69, taip vadinami sovietiniai „viliukai“. Vienas mėlynas, su herbu ant šono – pasirodo, juo važinėjo Rygos miesto KGB viršininkas, šalia ir geltonai mėlyna 21 – oji milicijos „Volga“. Šiuos automobilius labai norėtų nupirkti rusų kolekcionieriai. Prašmatnūs valstybės veikėjams važinėti skirti

sovietiniai automobiliai, tiesiog stebuklingas juodas „Zimas“. Čia pat ir sovietinis mažutėlis invalidinis automobiliukas, neįtikėtina mažas, kaip į tokį ir sutilpdavo ne tokie jau smulkūs komedijos „Šuriko nuotykių“ ir operacija Y“ herojai.

Tikra pasaka – labiausiai paplitęs sunkvežimis GAZ – 51. Žalias, kaip ir dera. Kiekviena detalė pažįstama, tiesiog užsifiksavusi, įkalta atmintyje į patį tvirčiausią vaikystės išgyvenimų klotą. Tokiu važinėjo mano tėvelis, o mes, vaikai, daug laiko jame praleisdavome. Ir laipiodavome, ir landžiodavome, ir kartu su tėčiu į darbo keliones leisdavomės. Starteris pagrindėje, greičio, sankabos pedalai, talpus „bardačiokas“, rodmenų skalė – greičio su padalomis iki 120 kilometrų per valandą, vandens temperatūros, spaudimo, degalų. Vairas apskritas, o jo viduryje apskritas signalo „pypsas“. Apskriti ir veidrodėliai šonuose, puošnūs žibintai ir į jaučio ragus panašūs kabliai priekyje.

Sodeliškių dvare saugoma didelė senovinės technikos kolekcija. Veikiantys gariniai traktoriai - muziejaus pasididžiavimas.

Sodeliškių dvaro sodyba/ senovinės technikos muziejus

Sodeliškių g. 1 A, Sodeliškių kaimas, Biržų rajonas

tel. (8-614) 02160

Muziejus veikia trečiadieniais – sekmadieniais 10 - 17 val., vasaros sezonu iki 19 val. Bilieto kaina – 4 eurai, vaikams ir neigaliams – 2 eurai.

„Duonos kelio“ programos ekskursijos kaina - 4 eurai, su duonos kepimu - 5 eurai, su šaltais užkandžiais – 13 eurų, su elnienos kepsniais – 23 eurai.

Sugedo telefonas? „Tele2“ salonuose ieškokite „Smart Master“

Kiekviename „Tele2“ salone galima ne tik įsigyti naują įrenginį ar paslaugą, bet ir palikti sugedusį telefoną remontui „Smart Master“ serviso punkte. Taisyimas trunka vos kelias dienas, jo metu klientai gali naudotis pakaitiniu telefonu, o atliktiems darbams yra suteikiama 3 mėnesių garantija.

„Smart Master“ – tai naujasis „Tele2“ telefonų priežiūros centro, daugelį metų teikusio autorizuotas išmaniųjų įrenginių remonto paslaugas, pavadinimas.

„Džiaugiamės galėdami pristatyti naują savo vardą – kurdami jį, norėjome pabrėžti tai, kas mums svarbiausia: draugiškumas ir ypatingas dėmesys kliento patirčiai, mūsų meistrų ekspertizmas bei paslaugų kokybė“, – sakė Evaldas Viselga, „Smart Master“ vadovas.

Nuo kitų servisų, „Smart Master“ skiriasi savo tinklo dydžiu – visoje šalyje yra net 70 įrenginių priėmimo punktų. Beje, nors jie įkurti tik „Tele2“ salonuose, šio serviso paslaugomis naudotis gali visų operatorių klientai.

Kaip neprarasti įrenginio garantijos?

Serviso „Smart Master“ darbuotojai primena, kad šiuolaikiniai įrenginiai reikalauja ir inovatyvios profesionalų priežiūros: originalių detalių, pačių naujausių technologijų ir savo sritį išmanančių ekspertų. Viso to tikėtis galima tik iš telefonų gamintojų sertifikuotų servisų.

„Svarbu atminti, kad po remonto neautorizuotoje taisykloje, telefonui yra panaikinama garantija. Be to, niekas neprisiims atsakomybės, jei įrenginys kitą dieną ir vėl pradės neveikti. Net jei atrodo, kad telefonas sugedo nepataisomai, užsukite į jums artimiausiam „Tele2“ salone esantį „Smart Master“ priėmimo punktą –

darbuotojai patars ir pasiūlys pačią geriausią išeitį“, – sakė E. Viselga.

Anot vadovo, jei prieš gedimą įrenginiui galioja garantija – ji išliks ir po šiam servise atlikto remonto. Jei tokios nebuvo, visiems čia atliktiems darbams bus suteikta 90 dienų garantija.

„Savo darbams garantiją suteikiame atsakingai. Nepaisant gedimo, dėl kurio įrenginys patenka į mūsų meistrų rankas, jie visuomet papildomai patikrina ryšį, kitus telefono jutiklius, ekrano jautrumą lietimui, kamerą. Visa tai yra daroma dėl klientų – kad jie atgautų tobulai veikiančią telefoną“, – pasakojo „Smart Master“ vadovas.

Pasak jo, dėl papildomų patikrinimų

remontas netrunka ilgiau. Standartiniu atveju įrenginys savininkui yra grąžinamas per 2–5 darbo dienas nuo atidavimo taisyti, nesvarbu kokioje vietoje jis begyventų.

Svarbiausia – padėti klientui

Telefonų ar kitų išmaniųjų įrenginių gedimas jų savininkams visuomet yra nemalonus įvykis, todėl „Smart Master“ serviso darbuotojai stengiasi, kad bent remonto procesas jiems nesukeltų papildomų rūpesčių.

„Taisomų įrenginių savininkams visuomet pasiūlome pakaitinį telefoną, kad remonto metu jie neliktų be ryšio. O jei taisyti išlaidų nepaden-gia garantija ar draudimas – mūsų servise „Tele2“ klientams yra suteikiama galimybė atsiskaityti dalimis“, – pasakojo E. Viselga.

Klientams sukurta ir itin patogus internetinė svetainė www.smartmas-

ter.lt. Sugedus įrenginiui, joje galima patikrinti preliminarią remonto kainą, sužinoti artimiausio priėmimo punkto adresą, o vėliau ir sekėti atliekamų darbų statusą. Be to, svetainėje galima rasti ir naudingos informacijos, kaip prižiūrėti bei apsaugoti savo įrenginius.

„Smart Master“ servise galima taisyti visus „Samsung“, „Huawei“, „LG“, „Getnord“, „Coolpad“, „Meizu“, „Sony“ ir „Xiaomi“ įrenginius bei mygtukinius „Nokia“ telefonus.

Užsak.Nr. 1275

Po Frankfurtą ... su japonišku prieskoniu

Daiva GOŠTAUTAITĖ
daiva.g@anyksta.lt

Frankfurtas prie Maino – penktas pagal dydį Vokietijos miestas. Išsidėstęs prie Maino upės, miestas dažnai yra vadinamas Europos Manhetenu – jame gausu modernių stiklinių dangoraižių, gyventojų populiaciją sudaro ne tik vokiečiai, bet ir emigrantai iš įvairių pasaulio šalių.

Skristi į Frankfurtą – pigu

Vokietijos nemėgstu... Tokią nuomonę susidariau pirmą kartą aplankiusi Berlyną – man jis asocijuojasi su šiukšlėmis, kažkokia nuolatinės parengties atmosfera. Nuomonė nepakito ir aplankius šį miestą ir antrą, ir trečią kartą... Miunchenas irgi nepadarė įspūdžio – betoninis purvinas megapolis. O Frankfurtas? Po pirmos kelionės į jį atmintyje kažkodėl liko tik didžiuliai stikliniai dangoraižiai... Antroji viešnagė šiame mieste – su kiek malonesniu prieskoniu...

Į Frankfurtą skridau todėl, kad iš jo patogiau pasiekti Strasbūrą, kur kartą per mėnesį vyksta Europos Parlamento plenarinės sesijos. Be to, nuskristi į Frankfurtą nebrangu – viena iš pigių skrydžių bendrovių į Frankfurtą iš Vilniaus skraidina už 40-50 eurų. Tiesa, skristi su vokiečių oro bendrove „Lufthansa“ – patogiau ir... gerokai brangiau. Tai, tikriausiai, vienintelė Europoje belikusi kompanija, kuri savo keleivius vis dar nemokamai maitina ir, ką čia beslėpsi (A. Veryga, įtariu, tai

žino) – girdo. Bilietas į vieną pusę su šiomis avialinijomis kainuoja apie 200 eurų. Aišku, žiopliai, kurie nusiperka skrydį į Frankfurtą per Kijevą ir pamiršta namie pasą, už bilietą „čia ir dabar“ sumoka, pavyzdžiui, 400 eurų...

Japoniška patirtis... Vokietijoje

Pikta ant savęs ir, žinoma, ant viso pasaulio nusileidau Frankfurto oro uoste, iš kurio miesto centrą traukiniu pasiekti trunka apie 15 minučių. Viešbučių Frankfurte ieškojau per booking.com sistemą. Rinkausi pagal kainą, lokacijos vietą ir ... nuotraukų gražumą. Pirmajai nakvynei susiradau netoli pagrindinės traukinių stoties esantį viešbutį. Patraukė pavadinimas – „Toyoko Inn...“ Kažkas, kas susiję su Japonija... O ir nuotraukos pasirodė visai neblogos.

Aplink Frankfurto centrinę traukinių stotį išsikūrę galybė viešbučių – nuo pigiausių hostelių iki prabangių penkių žvaigždučių viešbučių. Ir jeigu kyla klausimas, kaip galima savo noru gyventi šalia sto-

Šv. Pauliaus bažnyčioje posėdžiavo pirmasis demokratiškai išrinktas Vokietijos parlamentas.

Vartai į senamiestį...

ties, tai atsakau iš karto – triukšmo kambaryje nesigirdi, o įtartinai atrodančių tipų (benamių?) pilna visame mieste. Todėl sutemus išeiti į gatvę nėra baisu, bet sutemus nėra ko trankytis mieste, na, ne-

bent centre – kur devynios galybės parduotuvių...

Taigi, viešbučio registratūroje pildant registracijos anketą, atkreipiau dėmesį į ... tuno gabalą. Tikrai taip, tunas „laiką leido“ ant šalia

registratūros stovinčio staliuko ir „kvietė“ užsukti į viešbučio pirmame aukšte esantį restoraną. Ne-užsukau, nes... Norėjau tą vakarą anties, o ne tuno...

(Nukelta į 13 psl.)

Neoficialių padėkų gydytojams mažėja

Kai tenka lankytis ligoninėje ar poliklinikoje kai kuriems pacientams vis dar kyla klausimas, kaip derėtų elgtis, ar reikia gydytojui neoficialiai atsidėkoti pinigais ar dovanomis. Kartais atrodo, kad visi pas gydytojus eina su vokeliu grynųjų pinigų kišenėje. Tačiau sociologiniai tyrimai rodo ir gydytojai sako, kad situacija jau tikrai nebėra tokia.

Psichologinės paramos ir konsultavimo centro direktorė, psichologė-psichoterapeutė dr. Ieva Šidlauskaitė-Stripeikienė sako, kad kyšiai medikams sovietmečiu išplitęs ydingas reiškinys, liūdnas to laikotarpio palikimas. Visuomenėje buvo susiformavusi nuomonė, kad duodamas kyšį tu tarytum užsitikrini sau didesnę gydytojo dėmesį, geresnę gydymą. Tačiau toks požiūris vis retesnis. Jaunosios kartos, aukštesnio išsilavinimo ir geriau informuoti žmonės neoficialiai atsidėkoja vis rečiau, o dauguma jaunųjų gydytojų visiškai atsisako imti bet kokias dovanas iš pacientų.

Kyšis nepagerins gydymo

Sveikatos apsaugos ministro patarėja dr. Nendrė Černiauskiene sako, kad nė vienas gydytojas nesielgs taip, kad tyčia pakenktų pacientui, o įbruktas kyšis nepadidins jo kvalifikacijos ir profesionalumo. Bet kuriuo atveju jis gydys kaip leidžia jo turimos žinios, sukaupta patirtis, kaip numatyta gydymo schemose.

„Tai įsisąmonina vis daugiau pacientų. Be to, daugelis supranta, kad tiek kyšio ėmimas, tiek jo davimas yra nusikaltimas, kurį daro tiek medikas, tiek pacientas. Tai gresia rimtomis pinigineis bandomis, o gydytojas rizikuoja netekti licencijos“, – sako dr. N. Černiauskiene.

Kyšis žemina ir gadina santykius

Apie savo neigiamą požiūrį į pacientų kyšininkavimą vis garsiau kalba ir patys medikai. „Kyšis – tai aukščiausia nepagarba medikui, tai visuomenės įsitikinimas, jog be dovanėlių pacientų negydys ar gy-

...„Anykščių PSPC direktorė S. Stenulienė pabrėžia, jog įstaiga ruošiasi atsinaujinti ir įtraukti naujas korupcijos prevencijos sklaidos priemones“...

dys prasčiau, – pasakoja Anykščių r. savivaldybės pirminės sveikatos priežiūros centro (PSPC) direktorė Sonata Stenulienė. – Gydytojui brukamas kyšis priverčia mediką jaustis blogai, nes taip pacientai parodo, jog nepasitiki jo žiniomis ir kvalifikacija. Medicinos dar-

buotojui visi pacientai yra vieno-dai svarbūs ir be jokių dovanėlių. Geriausia padėka gydytojui yra nuoširdžiai ištartas žodis „ačiū“ ir šypsena“.

Pašnekovė tikina, kad siekiant išvengti korupcijos apraiškų, svarbu yra ugdyti ir pacientų, ir medikų sąmoningumą. Šiuo metu Anykščių r. savivaldybės PSPC yra patvirtinta ir vykdoma korupcijos prevencijos programa, įstaigos darbuotojų švietimas antikorupcijos tema, ant gydytojų kabinetų durų yra užklijuoti prevenciniai lipdukai, susirinkimų metu darbuotojai yra nuolat informuojami dėl galimų korupcijos apraiškų.

Anykščių PSPC direktorė S. Stenulienė pabrėžia, jog įstaiga ruošiasi atsinaujinti ir įtraukti naujas korupcijos prevencijos sklaidos priemones: įrengti vidaus ekranus, kuriuose bus

demonstruojami klipai antikorupcijos tematika, šiuo metu vyksta interneto tinklalapio atnaujinimo darbai, rengiamas įstaigos vadovo vaizdo kreipimasis korupcijos prevencijos tema į pacientus.

Skatina apie korupciją pranešti telefonu 112

Pacientams patariama įsiklausyti į medikų bendruomenės atstovų nuomonę, kad ne kyšis gydo. Jis tik gali ižeisti ir pažeminti gydytoją, sugadinti gydytojo ir paciento tarpusavio santykius, kurie taip pat

lemia gydymo sėkmę.

Sveikatos apsaugos ministro patarėja dr. N. Černiauskiene akcentuoja, kad ir gydytojai, ir pacientai skatinami pranešti apie bet kokias korupcijos apraiškas sveikatos priežiūros įstaigose. Yra pavyzdžių, kai buvo iškeltos baudžiamosios bylos ir buvo paskirtos kelis kartus už kyšį didesnės pinigines baudos. Neseniai įsigaliojo nauja tvarka ir apie korupcines veikas galima pranešti bendruoju pagalbos telefonu 112.

Užsak.Nr. 1274

Informacija parengta bendradarbiaujant su LR sveikatos apsaugos ministerija, kuri įgyvendina Europos socialinio fondo ir Lietuvos Respublikos valstybės lėšomis finansuojamą projektą „Korupcijos prevencijos didinimas sveikatos apsaugos sektoriuje“.

SPAUDOS,
RADIJO IR
TELEVIZIJOS
RĖMIMO
FONDAS

Lietuvos skautų šimtmetis

Raimondas GUOBIS

Lapkričio 1 – ają sukako šimtas metų kaip savo veiklą pradėjo Lietuvos skautų sąjunga. Jos vaisingą veiklą pertraukė sovietinė okupacija, okupantai jaunimą būrė į labai panašias pionierių organizacijas, tik ten šūkiškai skambėjo ne pasiryžimu darbuotis Dievui, tėvynei bei artimui savo, tačiau nusikalstama ir draudžiama pripažinti komunistų partijai. Lietuvos skautai gyvavo išėivijoje, o tėvynei vėl tapus nepriklausomai, atnaujino veiklą Lietuvoje. Kartais suaktyvėdami, o kartais vos vos gyvuodami iki šiolei veikia ir Anykščių krašto skautai.

Anykščių vidurinėje mokykloje skautai įsikūrė labai anksti, jau 1921 m. rugpjūčio 28-ają, aktyviai veikė tarpukariu. Kelias dešimtis moksleivių vienijanti organizacija, pasivadinusį garbingu Vytauto didžiojo draugovės vardu, o 1930 m. pervadinta į vyskupo Antano Baranausko draugovę, kuri priklausė Utenos tuntui. Berniukai būrėsi į „Genių“ ir „Arų“ skiltis, mergaitės į „Lelijos“ skiltį. Leido sienlaidraštį, kuris vadinosi „Ažuoliukas“, „Pumpurėlis“, „Atžalos“. Jaunuoliai lavinosi – ėjo į žygius, dalyvavo visuomeniniuose reikaluose, tiesiog stengėsi atlikti kuo daugiau gerų darbų. Geras darbas buvo svarbiausias skauto tikslas. Pirmuosius metus draugovei vadovavo aktyvus moksleivis Jonas Kiaušas, o vėliau jau mokytojai – puikūs vadovai ir bičiuliai – Matas Grigonis, Tomas Glodas, Sofija Mažeikienė.

Ypatingos būdavo draugijos globėjo Šv. Jurgio bei Motinos dienos šventės. Skautai nuolatos dalyvaudavo ir respublikinėse stovyklose. Kristina Mažeikaitė prisimindavo, kaip bestovoklaviant Kauno aerodrome laukė nusileidžiant Atlantą įveikusį lakūnų Dariaus ir Girėno. Tačiau „Lituanika“ taip ir neparskrido, tamsiais debesimis atslinko liūdna žinia.

Mergaitė iš Anykščių dalyvavo ir tautos didvyrių laidotuvėse, kartu su bičiuliais gerbė iškėlę aukštai dešinę ranką – didžiuoju saliuotu, taip ilgai, kad net ranka įskaudusi.

Skautas Liudas Tarabilda iš medžio padarė Gedimino pilies bokšto maketą ir pastatė mokyklos sodelyje. Visi žavėjosi lenkų persekiojamais Vilniaus lietuviais, ypač skautu Jurgiu Žižmaru, kuris lietuvius išvedusį lenką iškvietė į dvikovą ir nugalėjo. Vilnius sugrįžo Lietuvai, tačiau visa šalis buvo okupuota rusų. Daugybė geriausių piliečių, tarp jų ir nemažai skautų buvo nužudyti, kalinami, tremiami į Rusijos gilumą. Daugelis, kaip vienas skautų vadų, garsus miškininkas Jonas Kuprionis pasitraukė į vakarus.

Neįmanoma veikla tėvyneje, tačiau skautai veikė ir gerais piliečiais jaunimą auklėjo išėivijoje. Amerikoje ilgą laiką skautų dvasios vadu buvo iš Kurklių parapijos kilęs kun. Stasys Yla. Veikė skautai ir Anglijoje, kur daug nusipelnė anykštėnas Bronius Vaitkevičius, taip pat svėdasiškis kun. Steponas Matulis. Tad Lietuvai vėl atgavus nepriklausomybę, daug prisidėjęs Stefai Gedgaudienei bei kitiems patyrusiems vadovams skautai greitai atsikūrė. Tik

jau pačioje pradžioje nepavyko išvengti organizacijos skilimo – atsirado klasikinė skautų sąjunga ir liberalesnė, europietiškoji skautija.

Svėdasuose buvo sukurta europietiškosios skautijos atšakos skiltis, kuriai aktyviai ėmėsi vadovauti mokytojos Asta Fjellbirkeland ir Liuda Matiukienė. Daug puikių išvykų, žygių, informacijos, gyvenimo bičiulystėje, draugijoje. Tikriausias fenomenas, kad dabar skilčiai vadovauja moksleivė Aušrinė Neniškytė. Smagu matyti, kaip jos vadovaujami skautai mokosi skautiškų gudrybių sueigose, kaip dalyvauja dainos ir kitokiuose konkursuose, kaip valstybinių švenčių metu kelia vėliavą Svėdasų miestelio aikštėje. Čia jau šių jaunuolių privilegija. Nepaprastas vaizdas, kaip keliolika skautų, Aušrinės vedamų į aikštę, atžygiavo šių, jubiliejinių –2018-ųjų vasario 16-ają. Atžygiavo smagiai dainuodami.

Palengva atsigauna, patyliukais darbuojasi ir Anykščių skautai. Simboliška, juk Anykščiuose gyvena bene vyriausia Lietuvos skautė Leonora Mikalajūnienė. Ji skautų veikloje dalyvavo besimokydama Utenos gimnazijoje, buvusi „Ramunių“ tunto narė. Represijų neteko patirti, dirbusi mokytoja...

Svėdasų skautų pareiga ir garbė – iškelti vėliavą prie Nepriklausomybės koplytstulpio švenčių proga.

Aktyviausios Svėdasų „Viesulo“ draugovės skautės, nuolatinės tautinių švenčių dalyvės Aušrinė Neniškytė (iš kairės) ir Vasarė Budreikaitė.

kelionė

Po Frankfurtą ... su japonišku prieskoniu

Rotušės aikštėje jau lapkričio viduryje buvo pradėta puošti kalėdinę eglę.

(Atkelta iš 12 psl.)

Viešbučio kambarys nebuvo pats prabangiausias, bet tvarkingas, švarus, ir... su vonia (pasirodo,

už kančias irgi kartais atlyginama). Tiesa, „susidūrusi“ registratūroje su tunu, minutę išivaizdavau, kad atrakinusi kambario duris vietoj lo-

vos rasiu ištiestą tatamį... Juk dažnas japonas ant jų miega...

Viešbučio pusryčiai verti atskiro pasakojimo. Na, negyvenau penkių žvaigždučių viešbutyje, kad tikėčiausi pusryčiams gauti jūros gėrybių asorti (nors japonų mitybos racione daug žuvies ir jūros gėrybių), bet ir tokių pusryčių, kokius gavau, taip pat nesitikėjau... Pusryčių meniu, sakyčiau, įdomus – du didžiuliai dubenys ryžių, miso sriuba, dubenėlis agurkų ir pomidorų ir... kavos aparatas, gaminantis tikrai ne kavą.

Papusryčiauvau stotyje... Kava ir prancūziškas ragelis kainavo 7 eurus.

Iš Katedros bokšto atsiveria įspūdinga panorama

Grįžusi iš Strasbūro atgal į Frankfurtą turėjau gerą pusdienį pasivaikščioti po miestą. Ir aptikau senamiestį, kurio pirmą kartą lankantis Frankfurte neradau...

Jaukus Frankfurto senamiestis, dominuoja fachverkinio stiliaus namai... Pagrindinė senamiestio aikštė – Römerberg. Čia devynių pastatų kompleksas – Römer – sudaro miesto rotušę. Šie pastatai XV a. buvo perimti iš turtingų pirklių. Iki Antrojo pasaulinio karo tai buvo didžiausias gotikinis miestas Centrinėje Europoje. Deja, per Antrąjį Pasaulinį karą daugiau nei tūkstantis pastatų buvo sugriauti. Centrinė miesto aikštė vėliau buvo atstatyta.

Netoli pagrindinės aikštės yra ir Frankfurto (arba šv. Bartalomėjaus) katedra, kuri daugybę amžių buvo aukščiausias miesto pastatas iki dangoraižių atsiradimo. Čia buvo karūnuojami Šventosios Romos imperijos imperatoriai, o pati katedra buvo vienybės simbolis. XIX. a. katedra sudegė, vėl buvo atstatyta. Dabartinė katedros smilė – 95 metrų aukščio, yra galimybė ir į ją užlipti. Iš viršaus atsiveria miesto ir Maino upės panorama.

Šalia vartų į senamiestį verta aplankyti ir šv. Pauliaus bažnyčią. Šioje bažnyčioje posėdiavo pirmasis demokratiškai išrinktas Vokietijos parlamentas. Dabar bažnyčia naudojama visuomenės reikmėms, šventėms, priėmimams. Frankfurto centre – gausybė įvairiausių parduotuvių – nuo pigių, visoje Europoje žinomų ženklų „Primark“, „New Look“, C&A, iki vardinų dizainerių parduotuvių. Kainos, neprasidėjus nuolaidoms, niekuo nesiskiria nuo lietuviškų kainų. Pavyzdžiui, vokiškoje „Zaroje“ išleisite tiek pat eurų, kiek ir lietuviškoje šio ženklo parduotuvėje.

Pigu tik tada, kai nieko neperki

Dar šiek tiek apie kainas... Antros nakvynės Frankfurte už mažiau nei 100 eurų nepavyko rasti, todėl booking.com „pasiūlė“ už apsigyventi už 6 kilometrų

nuo centro esančiame Enkheim miestelyje – gal jį galima vadinti ir Frankfurto priemiesčiu: jame – nemažai prekybos centrų, maitinimo įstaigų, parkų... Naktis „Borger“ viešbutyje kainavo 90 eurų (pusryčiai buvo įskaičiuoti). Maloniai nustebino itin paslaugus viešbučio registratūros darbuotojas, parodęs susidomėjimą Lietuva – pirmiausiai ką paminėjo, tai „Žalgirio“ krepšinio komandą. Užmezgus pokalbį paaiškėjo, kad jis su žmona valdo dvidešimt penkių kambarių viešbutį, kartu dirba ir jau ištekėjusios dvi dukros. Pasak jo, kainos visada laikosi panašios – 90 eurų už vienvietį kambarį keliautojams neatrodo daug – viešbutis praktiškai visą laiką būna pilnas.

Užsukus į maisto prekių parduotuvę, kainos nepasirodė mažos. Nors lietuviams įprasta visose šalyse pastebėti „išskirtinai“ mažas kainas... Esu girdėjusi, kad net Šveicarijoje kainos mažesnės nei Lietuvoje. Tačiau, Vokietijoje jos tikrai nėra žemos. Kilogramas vynuogių kainuoja 3,50 euro, 500 g „Jacobs“ kavos pakuotė – 6 eurai, sūrio pakuotė – nuo 1,50 iki 3 eurų. Gal kiek pigesnė vokiška kosmetika „Nivea“ ir „Sebamed“.

Na, ar verta aplankyti Frankfurtą? Kadangi jau minėjau, kad Vokietija man nepatinka, tai turėčiau sakyti, jog neverta. Tačiau, aš už keliones. Keliuokit į sveikatą, kad ir po Vokietiją.

vardadieniai

šandien

Justas, Kristijonas, Kristijona,
Nina, Ona, Gaudenis, Gaudenė.

gruodžio 16 d.

Albina, Vygaudas, Audronė,
Algina, Alina, Adas.

gruodžio 17 d.

Olimpija, Mantgailas,
Drovydė, Jolanta.

mėnulis

gruodžio 15 - 17 d. priešpilis.

anekdotas

- Padavėjau! Vyno ir agurką!
- Gal galima konkrečiau?
- Šimtą gramų degtinės ir agurką!

Daktaras skambina ligoniui:
- Turiu jums dvi naujienas: viena bloga, kitą labai blogą. Nuo kurios pradėti?

- Na, gal nuo blogos pirmiau.
- Jums liko gyventi kokios 8 dienos.

- O tai kokia tada labai bloga?
- Savaitę laiko negalėjau jums prisiskambinti.

Moteris tempia du pilnutėlius krepšius. Vyras:

- Sunku, mieloji?
- Taip.

- Tai pailsėk minutėlę, juk mes niekur neskubam.

Sėdi du vyrai dangoraižio 25 aukšte, bare ir kalbasi.

Vienas sako kitam:

-Žiūrėk, aš iššoksiu pro langą, jei nori?

-Bet tu juk žūsi!

-Ne, mane vėjas pagaus ties dešimtu aukštu ir įneš į vidų.

-Netikiu!

Pirmas vyras ir išsoko pro 25 aukšto langą, ties dešimtu aukštu vėjas jį įnešė į vidų, tas - į liftą ir vėl bare.

Antras sugėrovas sako:

-Savo akimis mačiau, bet netikiu.

Pirmasis vėl išsoko.

Grižęs sako - tu pabandyk, matai, kad veikia.

Barmenas krato galvą.

Antrasis vyrukas ir išsoko, dešimtas, aštuntas aukštas... Užsimušė.

Barmenas sako pirmajam:

-Na, tu ir bjaurybė, Supermene, kai prisigeri.

oras

D -2

N -3

Anykštėnės Amiliutės nutikimai

Amiliutė ruošiasi teikti kinų apgyvendinimo paslaugas

Piešė Kęstutis PABIJUTAS,
rašė Antonas FELJETONAS

Mes prie kino nepripratę,
Nors Anykščiai visko matę.
Vyno upės čia tekėjo,
Miestas plėtės ir klestėjo.

Prisiminus tuos laikus
Šis gyvenimas – skurdus.
Nori štai automobilio
To, kuris elektrą ryja.

Pasikrauti jį galėtu,
Jei įpirkti tik pajėgtu.
Verslo planas Amiliutei
Skrudina galvoj skylutę.

Kinų, sako, milijardas.
Sako – jiems sutilpt ten vargas.
Liepia negimdyt vaikų –
Patikėti tuo sunku.

Galima įrengt namus -
Apgyvendint ten kinus.
Už kiekvieną tikrą kiną
Meras padėkot ketina.

ANYKŠTA

AUKŠTAITIŠKAS formatas
ŽURNALAS UTENAI, ANYKŠČIAMS, MOLĖTAMS IR ..

Skelbiama prenumerata 2019-iesiems metams

**Užsisakiusieji visos savaitės „Anykštą“
ne trumpesniam nei pusės metų
laikotarpiui dalyvaus loterijoje**

Laimingųjų lauks prizai!

Pagrindinis prenumeratos prizas –

**benzopjūklas
„Stihl“ MS 170**

Kiti prizai:

„Fiskars“ firmos sekatorius, peilių rinkinys, sodininko pjūklas,
kirvis, grėblys.

Šiuos prizus įsteigė A.Šimkaus firma - oficialus Mocevičiaus firmos
„Ginalas“ atstovas Anykščiuose.

UAB „Borsa“ parduotuvės „Viskas žvejui“
penki 20 eurų čekiai.

Ši parduotuvė yra Vilniaus gatvės „Norfoje“.

Anykščių baseino „Bangelis“
dešimt kvietimų dviem asmenims apsilankyti šioje įstaigoje.

Prizų aruodas pildosi...

Prenumeratos kvitų kopijas prašome siųsti arba atnešti į „Anykštos“
redakciją (Vilniaus g.29, LT29145, Anykščiai).

**Šiemet „Anykštos“ laikraščiui
sukanka 70 metų!**

**„Anykštos“ bendraamžiai, gimę 1948-aisiais, laikraštį
2019-iesiems metams gali užsisakyti už pusę kainos.**

Tereikia atvykti į „Anykštos“ redakciją ir pateikti asmens dokumen-
tą. Ši 50-ies procentų nuolaida mūsų bendraamžiams galioja užsisakiusi-
ams „Anykštą“ visiems 2019- iesiems metams.

Telefonas pasiteiravimui (8-381) 59458.

„Anykšta“ paštu skyriuose:	1 mėn. EUR	3 mėn. EUR	6 mėn. EUR	12 mėn. EUR
„Anykšta“	8,00	24,00	45 (48)	80 (96)
„Anykšta“ 1 ir 2 gr. neįgaliesiems ir pensininkams	7,00	21,00	40,00	67,00
„Anykšta“ šeštadieniais	4,00	12,00	24,00	45,00

**Atsimant „Žiburio“, „Pušyno“ ir Gedimino g. 32 parduotuvėse ir „Anykštos“
redakcijoje (Vilniaus g. 29, Anykščiai)**

„Anykšta“	7,00	21,00	35,00	64,00
„Anykšta“ 1 ir 2 gr. neįgaliesiems ir pensininkams	6,00	18,00	30,00	52,00
„Anykšta“ šeštadieniais	4,00	12,00	20,00	40,00

Skliausteliuose pateikiamos prenumeratos kainos įmonėms.

Žurnalą „Aukštaitišką formatą“ gaus prenumeratoriai, užsisakę visos savaitės
„Anykštą“ ne trumpesniam kaip 6 mėn. laikotarpiui.

Žurnalas „Aukštaitišką formatą“	1 num. EUR	2 num. EUR	3 num. EUR	4 num. EUR
„Aukštaitišką formatą“	2,00	4,00	6,00	8,00

Prenumerata priimama „Anykštos“ redakcijoje (Vilniaus g. 29), www.anyksta.lt. Tel. pasiteirauti (8-381) 59458.
Pašto skyriuose, „PayPost“ kioskuose. Norėdami pasikviesti mobilųjį laikraštį žmonės turi skambinti tel. (8-700) 55400
Platintojas Raimondas Savickas (8-682) 39810.